

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

onočnih praznikov
„Domovine“ v
ko v pojasnilo
ode nepotreb-

Ljutomeru.

razmere vladajo sedaj pri
nas, je stvar, neverjetno.

Znani „nepriistranski“ vodja c. kr. okrajnega glavarstva pl. Rainer in c. kr. okrajni komisar Zoffal sta velika prijatelja slovenskega uradovanja. Slovenskim fantom se pošiljajo pozivi na nabor izključno v nemškem jeziku. Našemu slovenskemu okrajnemu odboru, občinskim uradom, okrajni bolniški blagajnici, zadrugam itd. se dopisuje samo v blaženi nemščini in res mučno je gledati, kako si pusti marsikateri ubogi občinski predstojnik v krčmi v kakšnem kotu od katerega nemščine zmožnega prijatelja razlagati in tolmačiti, kaj da c. kr. oblast od njega zahteva!

A pri c. kr. okrajni sodnji? Naenkrat so se izgubile vse slovenske tiskovine, takozvane „smrtovnice“, in naši župani dobivajo samo nemške in začudeno gledajo, kaj da imajo žnjimi storiti. K temu pa še naš od prejšnjega justičnega ministra Spens-Bodena v slovenščini izvrstno kvalificirani sodnijski pristav dr. Clementschitsch, od katerega se pričakuje, da bo kmalu izdal vzorno slovensko pravniško terminologijo! Kaj hočeš ti siromaška slovenska para še več?

Da je tudi pri naši c. kr. davkarji vse nemško, je pač samoobsebi umevno. Isto še vedno vodi naš za nemštvo velezaslužni nad-davkar Daller, katerega še finančni minister vedno pusti pri tej neznatni davkarji sedeti.

kjer se za svojo mastno plačo lahko nekoliko odpočije od prenapornega dela, katero opravlja najbrž v naši občinski pisarnici, kamor tako pogostokrat zahaja. Ker so pa ta gospod posebno „kunštni“, se poslužujejo pri izvršilnih razglasih sicer dvojezičnih tiskovin, katere pa tudi za slovenske stranke pustijo izpolniti le na oni strani, kjer se nabaja nemško besedilo in s tem so že tudi zadostili jezikovni enakopravnosti in znanemu Körberjevemu ukazu izza časa njegovega nastopa. Neki radovednež je vprašal, ali se to zgodi vselej le slučajno ali morebiti nalašč kakor v posmeh slovenskim strankam in našemu jeziku? Mi pa nismo tako radovedni in tega niti ne vprašamo.

Tudi naš c. kr. poštni urad so pred kratkim nekaj popravljali in sedaj idi noter, ti slovenski kmet, in zahtevaj in išči nekaj v svojem jeziku. Pečat nemški, vsi napisi samo nemški, c. kr. poštar slovenščine popolnoma nezmožen in to vse za naše po ogromni večini samo slovensko ljudstvo. Ali niso to prav lepe razmere? Ali še živimo v pravni državi Avstriji ali na Pruskem? In tako se nam godi pod nepristransko vladno Körberjevo v okraju, ki šteje 14 000 Slovencev in le peščico Nemcev! Pravica, kje si? Gospodje poslanci, kje ste in kaj delate? Vi pa slovenski župani in načelniki javnih zastopstev, kakor okrajnega zastopa, bolniške blagajnice, zadrug itd., zavračajte dosledno vsak nemški dopis in naj ga Vam pošlje katerikoli naših c. kr. uradov, ter zahtevajte v zmislu postave in obstoječih naredb, da se Vam vselej brez izjeme dopisuje izključno le v slovenskem jeziku, sicer postanete tudi Vi sokrivci krivic, katere dela naše nemško uradništvo našemu slovenskemu ljudstvu v jezikovnem oziru, in narod vas mora obsojati, če tudi pri drugih prilikah še toliko povdarjate svojo narodnost. Vigilantibus jura!

Velika noč.

(Dopis.)

Kristus je vstal! aleluja! odmeva po celem svetu veselo in slovesno, na planem in v cerkvi, v borni kočici kakor v bogatih hišah. Vsak praznuje spomin Spasitelja, ki je rešil človeški rod, ki je strli verige suženjstva vsem narodom brez razločka.

Velika noč! Kaki počutki, kaki spomini navdajajo Slovence v tem trenutku? Kako bomo praznovali mi veliko noč, dan vstajenja, ko še nas težijo okovi suženjstva? Kdaj napoči tudi nam dan vstajenja? Vesela aleluja nam doni na uho in vendar ima tako malo pomena za nas. Kako naj poje zatirani in teptani narod aleluja, ko mu vendar njegovi smrtni sovražniki dan-nadan trobijo v uho oni mislerere, ki tudi njim ne uide.

„Stoletja je trpel veliki trpin“, zapel je naš pesnik. Že nad 1000 let je minolo, odkar so zasedli Štajarsko, Koroško, Kranjsko in Primorsko; v posameznih naselbinah stanovali so ti na Gornjem in Nžjem Avstrijskem, na Solnograškem in Tirolskem; istotako so se bili na Italijanskem razširili na jug. In kje so sedaj? Naši kruti sovražniki bi vedeli najbolje odgovoriti, ko bi hoteli. Povedali bi nam, da so potnjeni ter so jim to, kar so bili janičarji Turkom.

Kristus je šel na Kalvarijo, tam trpel in umrl, potem pa vstal zmagovalno iz groba, premagal je pekel in smrt. Strli je sovražniku človeštva glavo, strli tudi svoje sovražnike.

Tudi naš narod je imel in še ima svojo Kalvarijo. Oj pamtiveka sem ga stiskajo od vseh strani, trgajo od vseh strani, trgajo mu kos za kosom od njegove zemlje in mi, narod slovenski, se udajamo brez vsakega upora. Na Koroškem je prišlo že tako daleč, da imamo samo enega slovenskega poslanca, dočim smo imeli prej še tri. Še nekaj let tako naprej in zgubili bomo še tega, in slovenski rod bo postal raja brez pravice.

LISTEK.

Naš Pavle.

(Spisal Juraj Lubič.)
(Konec.)

Naš Pavle je bil lep, damce so ga tudi rade imele, on pa ni imel vzroka braniti se izvrstne zabave, ki jo je pri damah zmerom našel. On jim je bil zato tudi hvaležen in jih je imel visoko v čislju.

Bil je strasten lovec in velik prijatelj lovskih psov.

Imel jih je časih precejšnje število. Dočim so bili brake psi doma zaprti, moral ga je pes prepelčar zmerom spremljati. Ti psi so bili daleč naokrog znani, nele ker so bili izborne pasme, ampak tudi — in to se tiče prepelčarjev — ker so bili izvrstno dresirani in — — ker so so imeli nenavadna imena. Njegov najboljši pes, katerega je z največjimi častmi pokopal ter mu postavil nagrobni spomenik z napisom, in o katerem je govoril z nekako pijeteto, je bil „Kuncen plemeniti Kuncenštajn“. Zadnjemu svojemu psu dal je ime Gabrijel. Ker je bil posebno priden in ga je Pavle hotel odlikovati, ga je klical za

„Gabrijelce“ ter včasih ljubkajoč se tudi za „Elo“, „Lilo“ ali „Lalo“.

Pes je bil Pavletu prvo bitje na svetu, zato je smatral on kot največjo čast, katero je mogel izkazati dami, ako jo je imenoval: „Ti dražestna pasja glava“, „ti srčkana živalica“, „ti psoglavka“, „vidiš jo, kako lepe oči ima, kakor moja „Gabrijelca“.

Ob vsaki priliki je govoril Pavle o svojem psu ter se z njim produciral.

Neko jutro se je razglasil po mestu pasji kontumac. Pavle je še ležal, ko pride Gabrijelca k njemu v sobo ter se prav žalostno vsede pred postelj. Desno nogo dvigne proti očem, otirajoč si solze, ter pravi: „Mac-mac!“ Cele besede „kontumac“ ni mogla izgovoriti, ker ji je bila predolga. Pavle pa je takoj vedel kaj da je in je Gabrijelco potolažil s — poljubom.

„Le pazi,“ svaril jo je, „da te ne dobi konjač!“

Pri zadnjih besedah je Gabrijelca zarenčala, ter gledala na vse strani, kje bi dobila konjača ter ga napadla.

Kadar je Pavle njej v šali rekel: „Jaz sem konjač,“ tedaj je Gabrijelca zarenčala, z vso silo planila nanj ter ga včasih tudi podrla na tla.

Bila je namreč velika, močna, nemške kratkodlake pasme.

Kakor naš Pavle, tako ni znal streljati — nihče.

„Že zoprn mi je,“ dejal je, „da vedno za-denem!“

Ko je nekoč svojemu kolegi posodil Gabrijelco za lov, je ta kmalu sama nazaj pritakla k svojemu gospodarju zmajajoč z glavo, češ, nič ni, ne zna streljati, s takim lovcom ne lovim.

Ko je Gabrijelca praznovala svoj „imendan“, dobila je od vseh mestnih psov in psic pismene častitke, katere je — v venec nabrane — nosila celi dan ponosno okoli vratu. Na pustni torek pa je imela komično kapo na glavi in zvonček na vratu ter je „pravila“, da je „maškorca“.

Že po Pavletovi smrti ovadili so nekoč orožniki sodišču, da so delavci na nekaj Pavletovi njivi ob priliki rigolanja zadeli na zaboj, v katerem je bilo nekaj otroški glavi podobnega. Hudobni jeziki so že trosili razne govorice okolu, naposled pa se je izkazalo, da je bil Pavle ondi zakopal enega svojih zvestih psov.

Naš Pavle je ljubil posebnosti. Dobil je par tednov starega volka, ter ga je gojil. Ta volk je postal velik in je Pavleta spremljal kakor pes.

dokler se popolnoma ne poizgubi. Na Štajarskem in Primorskem se bje silni obmejni boj; kdo bo zmagal?

Poglejmo v sredino slovensko. Na Krasnjem se že tuintam prav mogočno dviga glava nasprotnikova in vedno več jih narašča. Na Spod. Štajarskem se povprašujemo za slovenskimi uradniki, istotako na Primorskem. Kje so naši sinovi? Poglejmo jih. V popolnoma nemške kraje na Gor. Štajarsko jih pošljejo, in nam takšne, ki so svoje službe kratkoma nezmožni. Oni ne razumejo nas, a mi ne njih. Mesto, da bi nam prinesli mir in skrbeli za naše blagostanje, p. inasajto nam gorje in sramotijo našo gorovico.

Kje imamo šole? Ako je v kakem okraju par nemških otrok, že dobe svojo šolo, a za slovensko deco nima država denarja. Ako se ganejo naši poslanci, ako zahtevajo, da se nam da drobtinica od velikega kosa kruha, ki ga dobivajo drugi narodi pod istim vladarskim žezlom, že se vpije in kriči, da se drugim godi krivica. — Ko liko boja, truda in krika se je prestalo za slovensko gimnazijo v Celju! Kdaj dobimo slovensko univerzo v Ljubljani!? Enakopravna avstrijska vlada daje drugim narodom vse, kar poželijo, nam Slovanom, posebno še Slovencem, ne privošči lepega pogleda. Za nas velja, in to posebno prav natančno, ukaz — plačaj. In ubogi slovenski narod trpi molče, molče zdihuje pod težo, ki mu jo nalagajo njegovi zatiralci.

Pri teh spominih, ki nas navdajajo ob Kristovem vstajenju, res ne moremo biti veseli. Molče smo trpeli do sedaj, molče prenašali svojo Kalvarijo. Čas je, da vstane tudi slovenski narod in zahteva glasno in neustrašeno svoje pravice. — Proč od Gradca, slovensko univerzo v Ljubljani, popolno slovensko gimnazijo v Celju, slovenske uradnike — to so zahteve slovenskega naroda!

Vstajenja dan! Čas se bliža, ni več daleč, da se bo praznovala nova velika noč, ko bo vstal slovenski narod. Tlačitelji naši dobro vedo, da se tarejo njih moči, da vstaja velikan; svojo bojazen hočejo zakriti in napenjajo vse moči, da nas zatarejo.

Po celem svetu odmeva vesela aleluja. Zvonovi done in njih glas odmeva v srcih zatiranih Slovencev.

Po celem slovenskem svetu se zaveda ljudstvo, kamen se maje, pečat robitva poka. Naj bi pač kmalu zadonela vesela aleluja tudi slovenskemu narodu! Kljub težavnim razmeram, v katerih živimo, nikakor ne obupujemo, dan vstajenja je napočil tudi za nas. Vstanimo, vzdramimo se, delajmo in — bodoči dnevi morajo postati lepši nego so nam bili dosedanja! Kristus je vstal, vstani tudi ti, narod!

Celjske in štajarske novice.

(Nič ne bode!) Mi ostanemo pri starem, in če se „Slovenec“ ob Veliki noči stokrat na glavo postavi. Njegova najsrčnejša želja je ta, da bi

Ž njim je Pavle uganjal dokaj burk; ker pa gospodar ni imel vedno časa, je volk napravil včasih kak izprehod „na lastno roko“, pri tem pa je pozabil vse dobre nauke svojega gojitelja, kar ga je dovedlo do tragičnega konca. Neko nedeljo v jutro se priplazi v mesnico, pograbi četrt vola in jo misli popihati; mesar pa te šale ni hotel razumeti ter je volka z enim udarcem pobil.

Lisice so bile pri Pavletu domače živali; teh ni pri njem nikdar manjkalo. Sprehajale so se po mestu kakor psi, dokler se jim je ljubilo, nakar so navadno izginile brez sledu.

Velik smeh je povzročilo, ko sta Pavletu ušli dve mladi lisici na hišno streho; zavohal ju je pes in kmalu se je pričel lov na strehi, kateri je trajal precej časa.

V veseli družbi v krčmi je bil nenadomestljiv. Znal je pripovedovati anekdot, šal in burk — večinoma iz lastnega življenja — brez konca in kraja. Posejal je vsak dan vse krčme, pil pa v vsaki samo eno „baterijo“, to je četrt vina s četrtinko kisle vode; ako mu je preostajalo časa, je iznova pričel. Tako je dobil priliko, izvedeti vse mestne novice, katere je potem z veseljem razširjal — živ dnevnik.

mi izjavili, da smo liberalci. Tedaj bi dobil „Slovenec“ spet kaj snovi za boj proti liberalizmu, kar on tako izvrstno razume. Toda ne bode nič! To bode tem težje dočkal, ker se mi nič ne obotavljamo, na ves glas povedati, da smo celo odkritosrčni katoličani. Seveda nas to prav nič ne ovira, da bi tudi človeka, ki se baha s katoličanstvom, pa naše narodne interese slabo zastopa, prav pošteno po ušesih ne ošvrknili. Imamo med svojimi sotrudniki v narodnem boju tudi jako odlične katoličane, ki se med nami prav dobro počutijo. Priznavajo nam celo zasluge, da smo celjsko nemško luteranstvo tako korenito osmehili, da komaj še z glavo miga. Če se trdi, da je bil kak duhovnik v našem „Narodnem domu“ insultiran, pravimo, da to ostane dotlej izmišljotina ali — laž, dokler se prizadeti razžaljenec ne oglasi in ne imenuje dozdevnega razžaljivca. — Nimamo prostora, da bi se kregali s „Slovencem“, povdarjamo z zaščitnjem, da se tržaški Slovenci v naši zadevi z nami popolnoma strinjajo, iz Ljubljane pa itak veje jako malo narodnega mišljenja. Kar se na povedanega shoda na Pragarskem tiče, nam je drago, če se tak shod skliče. Tudi nimamo nič zoper to če se skliče v Veržej ali v Sv. Barbaro v Halozah ali na Veliko Kapo. Toda na same obljube nič ne damo, obljubiti je lahko. Mi pa nič nismo obljubljali, pa smo imeli v zadnjih 6 tednih 9 shodov, krasno uspeh in dobro obiskanih. — Mi obžalujemo, da ob času vstajenja Izveličarjevega iz slovenskih tal štrlijo take puhle zeljnate glave, kakor je očitvidno ona, ki se s svojim „Slovenčevim“ člankom zoper „Domovino“ domišlja, da nas spelje na led ali nas ostraši. Nič ne bode z liberalizmom, prav nič, mi imamo resnejše skrbi, da z energičnim bojem zoper naše narodne nasprotnike izbojujemo zmago za naše svete narodne stvari. Zato pa o ti zadevi konec besed!

(„Brez denarja.“) V zadnji številki smo omenili, da nam je igra v celoti prav dobro ugajala in da častitamo igralcem na lepem uspehu. Igra sama na sebi ni preveč lahka in treba je izvežbanega osobja, da se ne zavozi. Resnici na ljubo moramo priznati, da se je tuptam tudi nekoliko zavezilo, kar moramo v prvi vrsti pripisati dejstvu, da je bilo vse premalo časa za skušnje, katerih se pa tudi posamezni igralci niso mogli redno udeleževati, ker so bili po svojih poslih zadržani. Povdarjamo pa še enkrat, da nam je igra v celoti jako ugajala. Izmed posameznih igralcev oziroma parov, naj omenimo pohvalno v prvi vrsti Marjetico (gca. Kokolova in Skoka (g. Salmič). Gca. Kokolova je imela v tej igri prvič večjo ulogo. Reči moramo, da jo je rešila z ozirom na igro in petje res hvalevredno. G. Salmiča ne bomo posebej hvalili, ker ga vsak dobro pozna. Drugi par je bil Marica (gca. Gregorinova) in Božidar (g. Z....). Gca. Gregorinova je gotovo med najboljšimi ženskimi močmi na našem odru in v resnici je tudi igrala tako, kakor smo pričakovali od nje. Božidar je,

odkritosrčno rečeno, nekoliko zaostal za njo. Prvič je nastopila na našem odru gca. Mila Sernečeva v ulogi Serafine. Pohvaliti jo moramo, da je igrala res prav dobro in da jo želimo še večkrat videti na našem odru. Baron Bruno, njen drug, ki je pozneje nastopil tudi v ulogi trgovca Zadnika, je bil povsem dober. Liza in Martin sta bila prav dobra pred in po poroki. Gospa Zadnikovka (gca. Dolinarjeva) nam je dobro ugajala. Izvrsten je bil nastop gigrirov in Prismodin (g. dr. Stiker) nas je naravnost presenetil. Manjše vloge so igrale gce. Vrečerjeva, Magoličeva in gg. Fabiani, Rotter, Dobršek in drugi prav dobro. Pevske točke so se nekatere izvajale izborno; solistinje (gce Vrečerjeva in Kokolova) in solisti so bili prav dobri. Ugajal je zbor „lawn-tenis“-igralcev in pozneje zbor v gostilni, opazilo se je pa tuptam pri drugih točkah, da je manjkalo one sigurnosti, ki se jo pridobi s pogostimi vajami, katerih pa zato igro vsled pomanjkanja časa ni bilo dosti. Ponavljamo pa, da je bil obči vtis igre prav zadovoljiv. Ker je letošnja sezona že zelo pri kraju — priredi se menda samo še ena igra — bi bilo treba izpregovoriti nekoliko besed o našem celjskem narodnem gledališču, izpregovoriti o dobrem in slabem, kolikor smo našli obojega pri naših prireditvah, da se zboljša, kar je slabega in da dobro doseže višjo stopinjo. Te misli bomo v eni prihodnjih števil razvili, in nadejamo se, da bo naša beseda po geslu „lepa beseda lepo mesto najde“, tudi v tem oziru našla svoje lepo mesto.

(„Dijaška kuhinja“ in „Dijaški dom“.) G. dr. Jos. Georg, odvetnik v Šmarju, je daroval mesto vencev na krsto pok. gg. dr. Mat. Mračeta in dr. Hinka Šukljeta „Dijaški kuhinji“ v Celju 20 K in „Dijaškemu domu“ v Celju 20 K. — „Dijaški kuhinji“ v Celju je daroval g. Edmund Kavčič, trgovec v Ljubljani, mesto venca na krsto g. dr. Hinka Šukljeta 10 K.

(Dr. Jabornegg ali blamaža.) Znano je, kakšno ulogo je igral dr. Jabornegg v zadevi proslulih vojniških volitev kot fabrikant „viničarskih“ volilcev. En sam dan je napravil 25 volilcev. Toda o tem se še ni govorila zadnja beseda. Danes pa nekaj o novem političnem činu tega čudnega „nemškega“ moža. V svoji otročji naivnosti se je domislil, ker je bila stranka celjskih sleparjev z volitvami v celjski okolici grozovito po zobeh udarjena, vložiti ugovor zoper izvolitev slovenskih odbornikov, ker po njegovi modri sodbi volilni imenik ni bil pravilno sestavljen. Samoočebni se razume, da je bilo ugovor vložiti tolikšna neumnost, da se Bogu usmili, ker je vsako upanje tega ugovora izključeno. Pišemo o tem samo zaradi smešnosti tega početja. Dr. Jabornegg in ugovor zoper volilne nepravilnosti! Ali si morete misliti smešnejšo zanimivost z ozirom na ulogo tega moža glede vojniških volitev? Mož bi nujno potreboval pri-zanesljivosti z naše strani, pa sam izziva ter takorekoč prosi plačila za svoje nečedne čine v Vojniku. No, v tem mu ustrezemo kmalu!

Navadno je stopil v krčmo navidezno jezen, vrgel svoj klobuk z zobmi škripajoč, z vso silo na mizo pred goste ali pa tudi na tla, čakal je, kak učinek bo napravila ta šala, potem pa se je z gosti vred nasmejal prav iz srca. Povedal je hitro, kar je imel, izpil svoje vino, postavil se prav široko sredi sobe, oprt na palico ter dejal:

„Uvijek ne moremo biti skupaj.“ Svoj klobuk jo nemarno vrgel na glavo in je izginil.

Ako so drugi govorili, je pazno poslušal. Politika mu ni bila pri srcu; ako se je govorilo o protekcijah, katere igrajo v Avstriji prvo ulogo, in o krivicah, katere so naravno z njimi spojene, napravil je naš Pavle obraz, kakor bi hotel veliko povedati, vendar je stisnil svoji ustni in za nekaj časa dejal počasi, zagtenjeno:

„Saj sem lahko tih, da bi kdo kaj ne rekel, ali pa, da bi ne rekel, da sem jaz kaj rekel, ali pa, da bi ne rekel, da sem jaz tako ali tako rekel, ali pa, da bi ne rekel, da sem jaz drugače rekel, kakor sem rekel.“

Kaj rad je govoril o neprostovoljnih šalivcih. „Ob novem letu,“ pravil je, „srečam svojega bolnika na glavnem trgu. Že od daleč kriči na me: „Slišite Vi, gospod doktor, koliko sem Vam pa dolžan?“ In ko napravim z roko odvrtačo

gesto, nadaljuje on: „To ni tako, jaz ob novem letu nočem biti dolžan vsakemu oslu.“ Ko ga vprašam, kako je njegovemu bolnemu sinu, mi odgovori: „Ha — ne more ne s...., ne kozlati, pa bi vendar moral oboje.“

„Ate!“ pravi nadebudni sinek svojega očeta, znanega meščana, ko gresta ob deževnem vre menu k maši. „Ate, daj mi krajcar!“

„Ne dam ti ga, nimaš ga zakaj rabiti.“

„Ate, da-aj mi krajcar!“

„Saj sem ti rekel, da ga ne dam!“

Sinek povzdigne svoj glas, potegne očeta za suknjo ter moleduje jokavo:

„Ate, daj mi krajcar!“

Ko je videl, da je vse zaman, se v novi obleki zažene vznag v največjo lužo.

Prestrašeni oče, ki ne more za njim v lužo, ga kliče:

„Na, tu imaš dva krajcarja, — samo ven pojdi!“

Vrli sinek pa mu je pošteno vrnil. Pustil se je prositi, potem se še parkrat v luži prevrnil in je vstal šele potem, ko mu je oče obljubil tri krajcarje. —

Neki uradnik, katerega so imeli za Pepeta, pride v nedeljo popoldne v krčmo, da se malo

(Celjski nemški „prvaki“ se izgovarjajo in lažejo.) Pravijo, da so menda Slovencem, delniški pivarni in gosp. Čamerniku, slovenski šolarji pomazali napise, podoba Matere božje, križ in nagrobni spomenik. Kako neumen izgovor! Ne bode minilo 14 dni in ves svet bo vedel, da sta krivca dva nemška obrtnika, posredno pa nemška stranka! Le potrpite.

(Prihodnji celjski župan — Slovenec.)

Za 1. april nam je prijatelj poslal sledečo vest. Prijavljamo jo, da naši bralci izprevadijo, na kakšnih stebrih aloni celjako nemštvo. Pravijo, da je sedanjega župana Rakuscha smrt nedavno umrlega prijatelja tako potrla, da hoče na vsak način odstopiti od županstva. Namigava se, da bo njegov naslednik advokat dr. Kowatschitsch, rojen slovenski sin iz Kozjega, bivši član slovenskega akademičnega društva „Triglav“. — Če je vse to res, smemo Slovenci z upom zreti v boljše bodočnost. Imenovanemu slovenskemu potomcu so dobro znane vse težnje in kulturne potrebe našega itak zaničevanega in teptanega rodu. Prav dobro pozna on razmere in potrebe štajarskih Slovencev, posebno celjskih Slovencev in okoličanov. Dvomiti ni, da se bo zavzel z vso vnetostjo, da se odstranijo nečuvne zapreke, vlad katerih nimajo okoliški kmetje ne modernu opravljene deške šole in niti svoje dekliške šole, dasi so takih naprav deležni dandanes občanje najoddaljenejših hribovskih vasi; skrbel bo gotovo, da se slovenska nižja gimnazija kmalu poveča v višjo ter da se v kratkem otvori prepotrebna slovenska obrtna šola. — Mir bo zavladal, promet se povečal; Celjanom bo zasijalo zopet solnce napredka in blagostanja in mesto se bo širilo brez nepotrebnega nakupovanja raznih hiš in zemljišč od strani občine in zgodovina bo zaheležila z zlatimi črkami moža, ki je bil kos težki nalogi, razvozljati zamotano celjsko klopko. Mi sicer ne verjamemo popolnoma raztreseni vesti ter prinašamo stvar s posebno rezervo. Pač pa bomo pridno zasledovali in poizvedovali, kaj je v vsej stvari resničnega ter poročali zopet o tej za nas Slovence velevažni zadevi.

(Kako se v Celju podeljujejo koncesije.)

Povodom volitev v celjski okolici se je pokazalo, kako se pri nas dele koncesije za razne obrte, tako namreč, da dotičnik niti ne ve, da ima dotično obrt. Prišel je g. Fürstbauer v pisarno okrajnega zastopa celjskega, da ne pogleda samo v imenik volilcev okolice celjske, ampak da si ga tudi prepiše (!) in ob tej priliki je izvedel v svoje lastno veliko začudenje, da ima gostilničarsko koncesijo v okolici celjski in da ima vsled tega pravico glasovanja. Kaj ni to res čudno. Mož, oziroma gospod je gostilničar, pa še zato ne ve. Radovedni smo, kdo in kako je bil tako prijazen, da je natovoril g. Fürstbauerju gostilno na junaška ledja, da niti sam ni vedel zato. Še bolj smo pa radovedni, kaj poreče slavna c. kr. oblast k tej stvari, kajti po našem mnenju je moral biti podpis g. Fürstbauerja na prošnji za koncesijo nesramno ponarejen, in dotičnika ki je storil ta zločin, bi se moralo brez usmiljenja

zapreti v luknjo. Da, da, kar v luknjo žajim, kajpada, gosp. Fürstbauer, toda v ono gori na „Annensitzu“ — v klet!?

(Volitve v celjski okoliški občini) so v vseh 3 razredih končale za Slovence s sijajno zmago. Nasprotniki so se vsed obile udeležbe narodnih volilcev tako preplašili, da jih še blizu ni bilo. Slava vsem, ki so storili svojo dolžnost! Kmalu priredimo nove shode v zadevi gospodarske organizacije.

(Osebnosti.) Višjim davčnim inšpektorjem je imenovan g. Adolf Klodič vrt. Sabladoski v Slov. Gradcu. — Cesar je podelil gosp. Luki Gradišniku, zdravniku na Vranskem, ki je pred kratkim obhajal petdesetnico svojega službovanja, zlati zaslužni križec.

(Za planince!) Turisti, ki so v poletnem času radi hiteli na naše hribe in gore in na istih se razvedrovali od vsakdanjega življenja, so gotovo že komaj čakali, da zginje sneg in mrzlo vreme ter napoči toplejši letni čas — doba turisticke. In prišla je. Nekateri sicer mislijo, da je sedaj še prezgodaj iti vživat čist, svež zrak in veder razgled na planine, a vendar so nam znani planinci, ki so bili letos že v gorah. Dne 19. sušca sta šla dva na Golčko planino nad Mozirjem. Razgled je bil krasen, snega zelo malo. Okolu Mozirske koče, ki je dobro prezimila, cvetelo je vse polno pomladanskih cvetic alpske cvetanice. Sedaj se pride do koče, ne da bi stopil na sneg. Teden dni pozneje, 24. sušca, je bil eden teh v družbi z načelnikom Savinske podružnice in njegovim dveletnim sinčkom na Menini planini v Gornjegrajski koči. Na „Ovčjem stanu“ se je trebalo gaziti sneg, ki je bil v zametih za moža visoko. Udiral se je čez pas. Naporna hoja je res bila. Nepopisno pa je bil krasen razgled. Prvi planinci v Logarjevi dolini so bili dne 2 t. m. Pride se lahko do slapa pod Rinko in izorjeni turisti še naprej. Logarjeva dolina je že brez snega. Pogled na s snegom pokrite gore: Ojstrico itd. nepopisno lep. Zanimivo bode sedaj, ko se začnejo plazovi udirati. V Mozirski koči je bilo lani 57, v Gornjegrajski 129, v Okrešeljki 136 (prvi 23. V., zadnji 13. IX.) Pri Piskerniku v Logarjevi dolini 291, pri Šturmu v Solčavi 175 turistov.

(V Mozirju) bode letošnja uradna učiteljska konferenca okrajev Gornjigrad in Vransko dne 8. velikega srpana t. l. v tamošnji šoli. Začetek ob 9. uri dopoldne. Dnevni red: 1. Volitev dveh zapisničarjev in čitanje pravičnega reda. 2. Poročanje okrajnega šolskega nadzornika. 3. Razglasanje od zadnje konference došlih zakonov in odredb, tičočih se ljudskega šolstva. 4. Pogovaranje sledečih nalog: a) Red za šolske služe: A. Nameščanje. B. Pravice in dolžnosti. C. Razmerje med šolskim slugo in krajnim šolskim svetom, D. šolskim voditeljem, kateri je za red in snago v šoli odgovoren. E. drugim učiteljstvom. F. Odpust iz službe. Poročevalci: Farčnik Anton, Jaro Valentin, Klemenčič Janez, Kocbek Franc, Meglič Simon, Praprotnik Franc. b) O napakah značaja, ki se največkrat nahajajo pri naših

šolskih otrocih; kako je iste odstraniti? c) Metodična obravnava berila „Prva skrb“ (II. berilo) po formalnih stopnjah. Poročevalci za b. in c. določi na dan konference predsednik. 5. Poročilo komisije okrajne knjižnice. 6. Volitve a. stalnega konferenčnega odbora, b. komisij za knjižnici. 7. Predlogi in želje udov. Opomba uredništva: Prosimo cenjeno učiteljstvo drugih okrajev, naj se nam blagovoli poslati dnevne reče konferenc tamošnjih okrajev. Naš list je pri učiteljstvu zelo razširjen in bode gotovo zanimajo priobčevanje sporedov uradnih zbiravanj ne le iste, ampak tudi širje občinstvo, ki se briga za šolo in učiteljstvo. Ob tej priliki prosimo tudi gospode učitelje, ki so v okrajnih šolskih svetih, naj nam blagovoli redno poročati o sklepih sej okrajnih šolskih svetov. Posamezna učiteljska društva naj si pa zberejo točne poročevalce o društvenih sestankih. Predali našega lista so cenjenemu učiteljstvu na razpolago. Hočemo list imeti kolikor mogoče raznovrsten, da najde vsak naročnik, vsaj nekaj, kar ga utegne zanimati.

(Trbovlje.) Na velikonočni ponedeljek prirede člani slovenske drame iz Ljubljane v Trbovljah gledališko igro „Oče in oči“ v Dolničarjevi dvorani pod protekojo gasilnega društva trboveljskega.

(Narodna malomarnost.) Dobil sem od prijatelja razglednico iz Kapele pri Radgoni. Slikana je ista precej lepo ali že dvojezično imenovanje kraja je nepotrebno in se celo nemščina šopiri na prvem mestu: „Grass aus Kapellen — Pozdrav iz Kapele“. Zakaj tako. Nemci bodejo tudi slovenske razglednice kupovali, če drugih ni. Ali morda radgonski Nemci za Slovence tudi dvojezične razglednice prodajajo? — Še bolj pa me je na karti v oči zadel napis na neki hiši: „Gasthof R. Horvath“. Sramota! Praviti sem celo ališal, da v tej gostilni prirejajo kapelski Slovenci svoje veselice. Aut — aut. Bodimo narodno radikalni! Učimo se od naših sosedov, kako postopati z mlačneži!!

(Ljutomer svojemu „Sokolu“.) Na napade in grožnje po nemških časnikih zoper „Murskega Sokola“ je dal Ljutomer sijajen odgovor: nabrali so ljutomerski narodnjaki za svoje najmlajše in že sedaj jako priljubljeno društvo 561 K 50 vin. V zbirki se nadaljuje. Tudi naši zavedni fantje in naša narodna dekleta so sklenila za „Sokola“ nabirati. Živela narodna zavest in požrtvovalnost, živeli „Sokolu“ naklonjeni rodoljubi, živeli „Murski Sokol“!

(Od Sv. Jurja ob Ščavnici.) Kakor čujemo, skliče župan jurjevški na velikonočni ponedeljek izvanredno sejo občinskega odbora radi korakov v dosedaj premestitve okrajnega sodišča in davkarije k Sv. Jurju. Saj je pa res neumevno, kako da ne pridejo merodajni krogi sami na to samoobsebi umevno misel, ko dobro vedo, da je sedanje sodišče le po ozki cesti, katero premeriš s tremi koraki, ločeno od sosednjega sodniškega okraja, a davkarija ni niti v istem glavarstvu,

okrepča, predno se odpelje na komisijo. Voz je čakal pred gostilno. Pavle, kateri bi moral iti z njim, kateremu se pa to ni prav nič ljubilo, si izmislil šalo.

Vreme je bilo krasno — nobenega oblaka na nebu.

Pavle se muza okrog okna, gleda na vse strani proti nebu in prične:

„Hm — hm!“ zmajajoč z glavo.

„Kaj bo?“ vpraša ga uradnik, „kaj se Vam ne dopade?“

„Hm — hm — to ne bo dobro izšlo?“

„Kaj mislite?“

„Predno bo minola ena ura, gospod adjunkt, bo nevihta — ali vidite oni oblak na nebu —?“

„Ha!“ zasmeje se uradnik, „saj je vse jasno — nič ne bo nič — danes že ne.“

„Jaz se nikdar ne motim!“

Uradnik pije naprej, vendar hodi večkrat k oknu gledat, kaj je z oblakom. Postal je nervozen.

„Prav imate, gospod doktor,“ de potem počasi in pomenljivo zroč proti nebu. „Tudi meni se stvar ne zdi popolnoma nedolžna — tisti ob-

laček tam — moker pa bi ne bil rad — a-a-a — nič — ne gremo — slišite Vi, kočijaž, danes ne gremo — jutri ob tem času!“ —

Drugi dan je nameraval Pavle iti na lov na prepelice; rekel ni adjunkt ni ampak zopet se je v njegovi glavi rodila misel nagajivka.

Peljeta se. Ko prideta do lovišča, pokaže Pavle na enega konja.

„Jej, jej! Dobro, da sem zapazil. Vidite, gospod adjunkt, ta-le konj je žrebec — grozna nesreča se zna zgoditi, ako srečamo kako kobilo — — —“

Strahopeti adjunkt ni pustil Pavleta naprej govoriti, že je imel obe nogi zunaj voza in je pocuknil kočijaža, rekoč:

„Ustavite, ustavite! Greva dol — le naprej vozite, midva slediva peš.“ —

Pavle, kateri ni bil nikdar brez psa in puške, preiskal je vse njive v obližju, nastrelil nekaj prepelice, adjunkt pa je prav težko korakal po cesti. V kraju, kamor sta bila namenjena, se zopet snideta.

„Hvala Bogu! vzdihne adjunkt. „Znabiti bi bila sedaj že oba mrtva.“ — — —

Tujce je naš Pavle posebno rad zabaval. Vedel je, da bodo njegovo slavo raznesli križem sveta in to se mu je dobro zdelo. Malo takih, ki Pavleta niso poznali. V svojem elementu pa je bil, kadar je zabaval naborno komisijo. Častniki so kar hiteli pisati; kar so slišali bilo jim je vse novo. Domačini so Pavletove dovtype že močno poznali, ker so se isti v presledkih ponavljali. Pavle je imel veliko zbirko takih dovtipov in se je vselej ob posebnih prilikah doma pripravil, da bi kaj ne pozabil; pripovedoval pa je svoje anekdote po vrsti, tako da so domačini že naprej vedeli, kateri dovtip sledi temu ali onemu in ravno tako je spravil v družbo največjo živahnost.

Naborne častnike je Pavle vselej povabil k sebi na obed, in kako radi so se odzvali! Vedeli so dobro, da ne dobe v nobeni gostilni takih jestvin kakor pri njem. Najzbranejša reči je a prebrisanostjo dobrojedca naročil v to svrhu od vseh strani ter je obed pripravil — sam. Bil je izboren kuhar in kdor je bil enkrat njegov srečni gost, tega je vedno vlekel k Pavletu nazaj.

V prejšnjih časih je imel naš Pavle večkrat svoje prijatelje pri sebi na obedu, skrbel pa je

kamor spada naš okraj. Sv. Jurij ozir. Videm pa je takorekoč v sredini. Drugod se stavijo sodišča z novimi okraji radi vedno večje potrebe. A kaj z našimi občinami? Koliko zamude in stroškov se dela popolnoma po nepotrebnem na tako umeten način se samo davkoplačevalcem nego tudi — državi. Delokrog sodnje in tudi davkarje je dosti velik, da se upošteva želja (in to že stara želja!) Jurjevčanov.

(V Okostavcih pri Sv. Jurju ob Ščavnici) se je ustanovilo gasilno društvo, kakor v Dragincih. Odbor je že izvoljen. Slovenska gasilna društva, ali se zavedate tudi svojega drugega poklica? Ne samo varovati in braniti bližnjega nesreče, ampak tudi braniti svoj narod. Lepa in sveta dolžnost in ponosni ste lahko vi „sokoli po zmoglosti“. Narod vstaja — moč okovov pada — svita se rešilni dan...

(In Gradca.) Kako spoštovan in čislán je bil več. g. Anton Vamberger, učitelj in katehet deželne prisilne delavnice v Mesendorfu, pokazal je njegov svečani pogreb dne 3. aprila, katerega se je udeležilo ne samo obilno duhovništvo sekovake in labudske škofije pod vodstvom dekana in konsist. svetnika, g. Šabel, ampak tudi zastopništvo deželnega odbora in prisilne delavnice, — katere pazniki v svečani obleki so krsto, z obilnimi vencí okrašeno, v spremstvu članov različnih bratovščin pevajočih žalostinke, nosili na pokopališče — in mnogo slovenskih narodnjakov in udov podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu, katere dolgoletni ustanovnik je pokojni bil. Naj v miru počiva blagi pokojnik, pristni narodni priatelj!

Slovenskim gostilničarjem v album!

Pivarstvo ni slovenskemu kmetijstvu v korist, marveč v škodo. Povžitek piva pomanjšuje namreč jako povžitek vina, poglavitega in najdražjega pridelka naših slovenskih vinorodnih dežel. Res je sicer, da se na slovenski zemlji pri nas na Štajarskem in nekoliko tudi na Kranjskem (pri Ljubljani) prideluje hmelja, katerega pivarji od kmetovalcev pokupijo. Toda kaj je to, kaka kmetijska korist je to, v primeri k škodi, katero povzroča povžitek piva pridelovanju vina? Ta korist je ničeva. Pivarstvo pa postaja v tekmovalstvu z vinogradstvom od dne do dne škodljivejša, ker se pivarji resnično trudijo vedno boljši izdelek, v vedno večji meri, vedno cenejši povživalcem podajati. Vino se je ravno vsled tega v poslednjem času, namesto da bi se zaradi trtne uši in drugih prej nikoli poznatih nadlog na ceni podražilo nasprotno jako pocenilo. To velja seveda v prvi vrsti o nizkih vinih, o ne-kvalitetnih, ampak kvantitetnih pridelkih.

Tekmovalstvo piva z vinom se pa ne bode zlepa znižalo, reči moramo z gotovostjo, nikoli se ne bode znižalo. To zaradi velikih tehničnih težkoč dandanašnjega vinarstva, proti kateremu so one pivarstva kar izginjive. Znižalo se ne bode tekmovalstvo pa tudi zaradi tega, ker je pivarstvo

tudi zmerom za kako šalo. Cele burke, razposajene do skrajnosti, je uganjal; norčeval se je pa rad iz tistih, ki so se sami povabili k obedu. Z izgovorom da jih boče posebno odlikovati, pripravil jim je časih divjega mačka ali lisico, ter jih po končanem obedu vprašal, če jim je šel zajec v elast. Ko jim je pa za kazen povedal, kaj so jedli, se je krčevito smejal, ako so dotičniki bežali iz sobe, da ustrezajo neizprosni sili.

Največ smeja pa je povzročil komični prizor, s katerim je nekega uradnika vlekli, žal, da ta prizor ni za javnost.

Ko je praznoval naš Pavle svoj imendan, si ga že rano v jutro videl stopati po ulicah. Kdor mu je prišel nasproti, mu je častital. Pavle se je ustavil, podal prijatelju „štamperl“ ter mu nalil iz steklenice, ki jo je nosil pod pazduho, izborne slivovke, mu potem iz male steklenice natrosil na roko tobaka za nos, dvignil roko proti klobuku v pozdrav ter nadaljeval svojo pot, ne da bi črnil besedico.

Tobačnice naš Pavle ni imel; v tej se, dejal je, tobak preveč razdiši; najboljša za to je steklenica.

tovarniško, od elementarnih nim celo neodvisno podjetje, kar vinarstvo nikakor ni. Vse tarnanje vinogradnikov v tem oziru ne hasne, še najmanj pa očitane gostilničarjem, češ, da oni preveč piva točijo. Oni morajo točiti pač to, kar se od njih zahteva. Kar bi pa naši slovenski gostilničarji pač lahko storili glede točenja piva, da, kar bi oni morali storiti, je pa to, da bi točili pivo slovenskega, ne pa nemškega proizvoda. Dandanes imamo že hvala Bogu dovolj domačih slovenskih pivovarnic. Osobito opozarjamo tukaj na novi zadrugiški, oziroma akcijski pivovarnici v Žalcu in Laškem trgu. Oni ste v rokah Slovencev, in v njih izdelano pivo tekmuje, kakor je to vobče pripoznato, z graškim in dunajskim pivom v dobroti, še celo pa v ceni.

Čemu torej slovenski denar v Gradcu in na Dunaj pošiljati? Bodimo ponosni na domači izdelek, kakor so v tem oziru naši vrli bratje Čehi ponosni na svoja češka piva, in zahtevajmo povsod domače slovensko pivo. Zahtevajmo od naših gostilničarjev, da si naročajo domače slovensko pivo, da ne bode šel denar iz dežele, ampak da bode doma ostal, kjer si ga težko zaslužujemo. Ako kje, naj velja tukaj geslo: „Svoji k svojim!“

Druge slovenske novice.

(Ljudsko šolstvo na Kranjskem.) Kake razmere vladajo na Kranjskem vsled pomanjkanja učiteljstva, je jako značilen dokaz, ki ga povzemamo iz govora g. učitelja Slapšaka na učiteljskem shodu v Ljubljani. Ta odlomek se glasi: „V naše (učiteljske) službe prihajajo vsled pomanjkanja učiteljev ljudje, ki so v drugih službah napravili banke: nerabni pisarji, krojači, đacarji in celo ljudska učenka!“ Res značilno. Skrajni čas je, da se z zboljšanjem gmočnega položaja učiteljstva poda narodu zagotovilo ljudsko šolske izobrazbe.

(Ustrelil se je) v Ljubljani mariborski pismočič, Josip Štok, ker je izgubil večjo vsoto uradnega denarja. Nekateri listi so objavili za vzrok samomora, da je izgubil v igri omenjeni denar. Nesrečnik je bil najpoštenjši človek, in ga je le misel, da bi ga smatrali za tatu, gnala v smrt. Izgubljeni denar je našla neka viničarka v mariborski okolici.

(Železniški uradnik — frančiškan.) Uradnik južne železnice v Ljubljani, g. Josip Hlaček, rodem iz Šiške, je vstopil v frančiškanski red. Pred nekaj tedni mu je umrla žena, ki je že dalje časa bolehal, in to ga je napotilo, da je storil ta izvenredni korak.

(Umrl je) v Vipavi tamošnji ugledni zdravnik g. dr. Josip Kenda. R. i. p.!

(„Südmarka“ v Celovcu — kdo je mar?) Celovška podružnica „Südmarke“ je imela svoj občni zbor, na katerem je bil voljen nov odbor. V tem odboru sedi en sam meščan, drugi odborniki so sami o. kr. ali pa deželni uradniki. S slovenskim denarjem, s slovenskimi davki vzdrževani uradniki so torej odborniki društva, ka-

Lepa godba ni ugajala ušesom našega Pavleta. Očaranega pa se je kazal — in to gotovo le iz šaljivosti — kadar je videl Napolitanca dudlača z velikim bobnom na hrbtu, na katerega udarja z batom, pritrdjenim na komolec, ter činelami, od katerih vodi trak do pete v to svrbo da je „umetnik“ žnjo pritiskal, kakor kovač na meh ter s činelami spremljeval svoje „izvirne“ komade, dočim je z glavo, na kateri je imel čelado polno zvončkov, otrsaj, ter tako skupno dosegel vrhunec glabene krasote.

„To je glasba!“ kričal je naš Pavle. „Ta zna!“ ter je vrgel Italijanu celo pest drobiža, češ, kaj takega se mora podpirati.

Kakor smo že omenili, je bil naš Pavle izboren lovec, racijonalen, previden, usmiljen. Kadar je videl, da je dosti, ni pustil več streljati.

Njegova lovišča so bila zelo prostrana; šalil se je spominjajoč na cesarja Karla V., da v njegovih loviščih solnce ne zaide.

S svojimi lovskimi čuvaji je imel dokaj šale. V njegovem lovišču so ustrelili zadnjega jelena na Dolenjskem in ko so v Belokrajini zadnji volkovi plašili prebivalstvo, je naš Pavle priredil na iste lov na poziv politične oblasti in je imel

terega glavni namen je, našega slovenskega kmeta izpodrinuti z njegovega domovanja, da se na njem ugnjezi nemški Mibel. In če pišemo proti takemu uradništvu, nam konfiscirajo list za listom, ali to nas ne bo ustrašilo, da ne bi klicali slej ko prej: Proč, proč s takimi pijavkami!

(Nov slovenski odvetnik v Gorici.) Po Veliki noči odpre odvetniško pisarno v Gorici g. dr. Fr. Pavletič.

(Ispiti na goriškem ženskem učiteljskišču.) Ker mnogo učiteljskih kandidatij iz naših krajev dela svoje izpite na goriškem učiteljskišču, priobčujemo letošnji spored izpitov, kakor so ga določile tozadevne šolske oblasti. Vršili se bodo izpiti: a) zrelosti 4. maja ob 8. uri zjutraj; b) za usposobljenje v ženskih ročnih delih istega dne ob 3. uri popoldne; c) usposobljenja za občne ljudske in meščanske šole 11. maja ob 8. uri zjutraj in d) za vrtnarice začetkom meseca junija. Prošnje naj se predložijo ravnateljstvu učiteljskišča, oziroma dotični izpraševalni komisiji in sicer za izpite pod a), b), in c) najpozneje do 15. t. m., za one pod d) pa do 15. maja t. l.

(V Seeljanu pri Nabrežini) so razstrelili v nedeljo mino, ki je bila dosedaj največja v Avstriji. Porabilo se je zanjo 33.360 kg smodnika in dinamita.

(Naš odgovor „Slovincu“) prinaša „Edinost“ v polnem obsegu ter pristavlja, da se imajo tržaški Slovenci boriti z takimi razmerami kakor mi. Značilno je dejstvo, da se je „Slovenec“ vzdignil na Tržačane in na nas ravno ob takem času, ko smo z narodnim delom najbolj obloženi — v Trstu občinske volitve, pri nas okoliške volitve itd.

(Jezikovne razmere pri tržaškem deželnem sodišču) se zboljšujejo danzadnevom v prilogi ravnopravnosti slovenskega jezika. V ponedeljek se je vršila prva obravnava popolnoma slovenski. Pri celi razpravi ni bilo čuti italijanske besede. Primorski listi posebno povdarjajo, da to ni bila znabiti kaka spakodrana govorica, kakor se jo sliši iz ust naših o. kr. kurzistov, pač pa lepa, popolnoma pravilna slovenščina. Obenem tudi beležijo dejstvo, da je državno pravdnštvo v drugi zadevi vložilo obtožnico v slovenskem jeziku. To so res lepi napredki, ki so jih izvojevali tržaški Slovenci s svojim vztrajnim in pa energičnim delom.

(Občinske volitve v Trstu) se bodo vršile od 14. pa do 25. t. m. za mesto, za okolico pa 26. t. m. Slovenci se pripravljajo kar intenzivneje za te volitve in upati je, da spet priborijo vsaj one mandate, ki so bili svoj čas v slovenskih rokah, ako ne kaj več.

(Šolske razmere v Trstu.) Na podlagi uradnega izkaza o stanju ljudskega šolstva v Trstu in okolici v šolskem letu 1901/2 je bilo za šolo godnih otrok 28.762. Šolo jih je pa obiskovalo samo 20.056, torej je bilo 8706 otrok brez šolskega pouka. Okolica sama je imela 6908 otrok, od katerih jih pa 3478, torej polovica — ni obiskovalo šole. V tem se res kaže, kako skrbi tržaška neodrešena gospoda za okolico.

zadoščenje, da so tri volkove ubili, druge pa prepodili, da ni bilo nobenega več blizu.

Kot zdravnika so imeli ljudje našega Pavleta zelo radi; pomagal je vsakomur prav rad, ne glede na to, ali je dan ali noč, ali je leto ali zima; ako je videl, da je bolnik siromak, ni od njega nič zahteval, ampak mu je sam gmočno pomagal.

S svojo marljivostjo pridobil si je zlati služni križec.

Tožil ni nikdar nikogar — na svoje dolžnike je pozabil in s tem je žrtvoval nekaj ti-sočakov. —

Tak je bil naš dragi Pavle. Vidiš ga, kako se nam smeje iz visočin, češ, jaz imam svoj prostor že tu gori; le smejajte se sedaj, če se imate komu. On gleda dol na svojo Gabrijelco, katera ga zamašča po svetu, išče gospodarja, kakršnih je malo na zemlji. On gleda dol na nas in njegove poglede čutimo. Njegovi pogledi so solčni žarki, ki zopet in zopet vzbujajo v nas ljubezen do redkega šaljivca. Njegov duh polni vse prostore, mi se smejemo, radujemo, kakor da ga imamo v svoji sredini in neizbrinljivo nasimo v sebi zavest: Takega originala ne bo več!

Otroci ne hodijo v šolo, ker šol ni, slovenskih namreč. Res žalostne razmere, kakršnih ni nikjer drugod v Avstriji.

(Nesreča na morju.) Iz pristanišča v Cresu (Cherso) je v ponedeljek odplula majhna ladja, v kateri je bilo 13 ljudi. Komaj je prišla na prosto morje, jo je burja prevrnila. Padlo je vseh 13 oseb v morje. Rešilo se jih je sedem, šest jih je pa utonilo. Prebivalstvo mesta Cresa je v veliki žalosti vsled velike nesreče in se zgraža nad malomarnostjo pomorske oblasti, ki dovoli, da gredo take male ladje preobložene iz luke ob takem vremenu, ko se celo večji brodovi boje na morje.

(V Reki) so prišli na sled ponarejevalcem bankovcev. Zapri so nekega Pilepića, bivšega diurnista na reškem sodišču, ki je izdal okrog 400 komadov ponarejenih bankovcev po 10 K.

Društveno gibanje.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) ima svoj letni občni zbor v nedeljo, 19. t. m., ob 3. uri popoldne v lastnih prostorih po sledečem sporedu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blaginika. 4. Poročilo gostilniškega odseka. 5. Poročilo knjižničarja. 6. Volitev predsednika. 7. Volitev odbora. 8. Slnčajnosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

(Bralno društvo v Št. Pavlu pri Prebolnu) priredi v proslavo svojega 10-letnega obstanka veselico na belo nedeljo, dne 19. t. m., na „Pekovem“. Spored: 1. Govor. 2. Tombola. 3. Ples (svira godba na lok). Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vstopnina prosta. — Ako želi kdo iz prijaznosti plačati vstopnino, namenjena je ista za godbo, ubogo šolsko mladino ter narodne namene. — V slučaju slabega vremena se vrši veselica prihodnjo nedeljo. K mnogobrojni udeležbi vlijudno vabi odbor.

(Izlet na Boč) priredi na Velikonočni ponedeljek o lepem vremenu „Podravska podružnica slov. plan. društva“. Odbor ob 7. uri zjutraj od kolodvora v Polčanah. Prijatelji in prijateljice slovenskih planin do avidenja!

(Savinska podružnica „Slov. planinskega društva“) se je osnovala pred desetimi leti. Osnovno zborovanje je bilo meseca avgusta l. 1893 v Mozirju. Letos bode slavila svojo desetletnico. Odbor je sklenil ob tej priliki izdati spomenico in prirediti veliko planinsko slavnost v po svojih naravnih krasotah znani Logarjevi dolini. Določil se je v to dan 15. avgusta in sicer se udeležijo izletniki sv. maše v Solčavi in odidejo skupno v Logarjevo dolino, kjer bo pri posestniku Logarju skupno kosilo. Opozarjamo že sedaj na to izredno slavlje, katerega natančnejši spored priobčimo svoječasnno. Dne 15. avgusta je praznik in drugi dan nedelja, tedaj zelo pripravno pohiteti v idilično lepo Logarjevo dolino.

Narodno-gospodarske novice.

Kajenje vinogradov.

Pomladanska slana! Koliko upov si odnesla kmetu in drugim s svojim nevšečnim obiskom. Ali ni pomoči? Skušnje so dokazale, da je edina in najboljša pomoč dosedaj le kajenje. Glavni namen kajenja je, da se ozračje ne ohladi tako, da bi trtni poganjki zmrznili. Da se to bolje razume, treba poznati nekoliko fizične pojave, katere najde vsak vinogradnik v knjigi, ki jo je izdala „Mohorjeva družba“. S kajenjem se boče namreč doseči, da se v zrak vzdigne kolikor mogoče pare, ki zmrzovanje prepreči. Dim, ki se napravi pri kajenju, zabranja, da zemlja ne izgubi svoje toplote, tudi zabranja solničnim žarkom, da prebudo in prenaglo ne smejo na mrzle predmete, ki so ali zmrznjeni ali otrpjeni, ker prenagla toplota škoduje. Ako se pa počasi stali, ni nobene nevarnosti. Godi se ravnotako, kakor če premrlega človeka preneseš naenkrat v toplo sobo. Da pa je o solničnem vzhodu najbolj mrzlo, vé vsak otrok.

Kajenje naj bi se vršilo s sporazumljenjem drugih vinogradnikov, če hočemo doseči zaželjeni uspeh. Ognji naj se napravijo na večih krajih, kakor v nižavi tako na bregu. Za take ognje je najbolj pripravna ona snov, ki daje mnogo

dimu, na pr. vse sirovine, vlažna stelja, mah, gnoj, čreslo, trtni odpadki itd. Ti kupčki za kajenje se pa morajo pripraviti že poprej, da so takoj pri roki, ko preti nevarnost. Dobro bi bilo, da bi v vsaki vinorodni občini odločil odbor kurišča in vsi tozadevni stroški naj bi se izplačali iz občinske blaginje, ter se pozneje, če treba, poravnali z občinskimi dokladi.

Zažgati, se mora, kakor hitro toplomer kaže med $+1^{\circ}$ in 0° in če še vedno pada, posebno pa če je jasno in tiho vreme. Toplomer mora biti izpostavljen v vinogradu, pol metra nad zemljo, katerega naj opazuje o tem dobro poučena oseba. So tudi priprave, ki z neko gotovostjo že na predvečer naznanjajo nastop mraza. Kajenje se mo a pričeti pred solničnim vzhodom in nadaljevati, ko je solnce že gori. Ako se med kajenjem pooblači ali če postane vetrovno, se naj ogenj pogasi, ker ako veje veter ali če je oblačno, ni mraza; ker veter in oblaki zabranjujejo, da zemlja ne izgubi svoje toplote in tudi solnični žarki niso tako močni.

Tukaj sem v kratkih potezih podal vinogradnikom potrebna navodila o kajenju. Mislim, da se je s tem ustreglo, ter želim obilega uspeha. Najbolje bi seveda bilo, da bi mraza ne bilo, pa dobro je biti pripravljen, ker v prihodnost ne vidimo. Boljši sedaj mali trud, kakor pa izguba celega leta.

Za lesne trgovce.

Pod tem naslovom hočemo tuintam priobčiti kako vest, ki bode zanimala lesne trgovce, splavarje (flosarje) in sploh vse, ki imajo z lesom opraviti. Pri nas so taki v Zgornji Savinjski dolini in na Pohorju. Po drugod so združeni v strokovne zveze ali društva, a pri nas vsak po svoje dela in prodaja les čisto z majhnim dobičkom ali tudi izgubo. Za skupni interes nobeden ne gleda in to ni prav; kajti v združenju je moč.

Društvo lesnih trgovcev, lesnih industrijalcev in splavarskih podjetnikov v Pragi je imelo dne 15. t. m. svoj glavni občni zbor. Friderik Wintenberg je govoril o avtonomnem carinskem tarifu in o trgovinskih pogodbah. Po daljši razpravi se je soglasno sprejela resolucija, v kateri se povdarja nujnost, zavarovati našo mejo proti vedno večjemu uvažanju lesa. Carina naj bi se določila za tako blago K 150 za kubični meter mehke sirovine in K 6 — za m³ mehkega izdelanega lesa. Vlada se naprosi, naj gleda v novi trgovski pogodbi z Nemčijo posebno nato, da se carina na izvoz rezanega blaga iz Avstrije v Nemčijo zniža in točno določi in naj se vsaka trgovinska pogodba z Nemčijo odločno zavrne, katera bi opravičenim in važnim interesom naše lepe industrije ne ustregla. V kratkem skliče to društvo velik shod lesnih interesentov.

Pri nas pa se nihče ne briga za to važno stroko kmetijstva in naši lesni interesenti prodajajo blago za slepo ceno. Da bi pa po svojih poslancih dosegli pri vladi kake koncesije — o tem niti govora ni. Vse drugače bi bilo, ako bi bili združeni.

Čebelarstva razstava na Dunaju.

„Osrednje društvo za rejo čebel na Dunaju“ je te dni otvorilo strokovno razstavo v prostorih vrtnarskega društva. Zadnja enaka izložba je bila pred devetimi leti. Na zelo lepo in praktično urejeni razstavi najde čebelar vse, kar bi ga utegnilo zanimati, zlasti razne vrste čebel, strd, stroji, izdelki iz voska, ponarejanje strdi in voska, strokovna knjižnica itd. Na vrtu je tudi kletka, v kateri se nahajajo veliki prijatelji strdi — medvedi. Okolu kletke brenčijo muhe in medvedi poželjivo vohajo vonj medu, a do njega ne morejo. Razstava bode odprta do 26. t. m. Opozarjamo na njo naše čebelarje, če kateri more, naj si jo gre ogledat, ker je prezanimiva. Kaj pa, ako bi se jih več združilo ter se pod vodstvom kakega strokovnjaka skupno peljali na Dunaj.

Na Avstrijskem je 160 000 čebelarjev. Pridela se okolu 60 000 meterskih centov strdi in 4000 meterskih centov voska, kar da dobička kakih 10 milijonov kron. Primeroma to ni veliko. Naj več strdi se od nas proda v Švico.

Politični pregled.

(Državni zbor) ima velikonočne počitnice. Na naši strani se moramo pohvaliti, da je v resnici dognal veliko koristnih stvari, drugače pa je onstran naših mej. Ogrska opozicija je zabranila vsako plodonosno delovanje, in danes je ogrski državni zbor ravno tam, kakor je bil ob začetku zasedanja. Zastopniki opozicije so se izjavili, da ne bodo samo brambene predloge še nadalje obstruirali, temveč tudi indemnitetno predlogo. In koliko dela pa še ima ogrska zbornica. Državni proračun, zvišanje civilne liste, nova kvota, nagodba z Avstrijo, vse to so stvari, za katere se opozicija nikakor ne bo dala pridobiti, ako se prej ne ugotovi njenim zahtevam glede brambene predloge. V sredo sta prišla Szell in Fejervary na Dunaj, da poročata cesarju o položaju. Na vsak način bo morala vlada odnehati in nekateri listi že poročajo, da se bo brambena predloga v toliko izpremenila, da se bo namesto 125 000 vojaških novincev zahtevalo samo 103 000. Pod tem pogojem bi se baje opozicija udala. Seveda je je pa vse to najbrž domnevanje, kajti z druge strani se širijo glasovi, da namerava Szell s potrpežljivostjo ukrotiti nevšečne obstrukcioniste, kar bo pa tudi najbrž ostala le ponižna Szellova želja in njegovih najočjih privržencev. Ker ogrska ustava ne pozna § 14., bo ogrska vlada potemtakem brez proračuna.

(Dopusti poštne uradnike) Kakor smo svoj čas poročali, so se skrajšali dopusti poštne uradnikom. Vsled tega so bile ta teden tri deputacije poštne uradnikov pri trgovinskem ministru, ki so dokazovale ministru, da poštne uradniki potrebujejo za svojo naporno službo primerne dopuste, a ne, da bi se jim skrajšal dosedanj, ki je bil gotovo prekratek. Minister je pripoznal opravičenost te želje in je obljubil prošnji po mogočnosti ustreči.

(Gališki namestnik,) brat nekdanjega ministrskega predsednika, grof Badeni, menda odstopi. Zameril se je baje poljskemu klubu in ta želi, da bi ga nadomestil grof Potocki.

(Na Hrvatskem) vladajo v zadnjem času v resnici nesnoane razmere. Vsi javni shodi se prepovedujejo, da, še celo shodi po § 2, shodi, katerih se smejo udeležiti le povabljeni, so se v večih slučajih zabranili. Narodni shod je bil napovedan v Zagrebu, in vlada ga je zabranila, češ da bi se po razhodu ne demonstriralo po ulicah. Mažaronska krivična vlada se boji, da ne bi svet izvedel gorostasnih krivic, ki se gode ubogemu hrvatskemu narodu. Danzadnevom se izseljuje na stotine Hrvatov v Ameriko in drugam, ker jim lastna zemlja vsled prokletstva, ki ga je navalilo nanjo Khuen-Hedervaryjevo paševanje, ne more dajati kruha, ali ravno ista vlada išče v svoji potuhnjenosti vzroka drugod, v narodu samem. Zato hoče zatreti vsak svobodni migljaj narodu zveste opozicijske stranke, da ne bi se njena hudodelstva, ki jih dannadan vrši v pogubo naroda, raznesla v svet. Ves svet sedaj piše o Macedoniji, ali po pravici bi bilo potrebnejše, da bi se isto pisalo o Hrvatski, kajti hrvatske razmere so slabše, kakor macedonske in to tembolj, ker se to dogaja v kulturni deželi, ne pa v deželi brez prosvete, kakor je Macedonija.

(Srbija) ima zopet novo ustavo. Kadar nima Aleksander drugega dela, se spomni, da bi bilo dobro za njegov zvesti srbski narod malo izpremeniti zakone. To se zgodi tem lažje, ker se narod prejšnjih še ni privadil vsled vedne izpremembe. Za sedanjo izpremembo je poiskal Aleksander iz zaprašenih državnih arhivov zakone starejšega datuma, tako n. pr. občinski zakon iz l. 1866, tiskovni zakon iz l. 1882 itd. Ustavo je uveljavil ono iz leta 1901. Tudi nov kabinet, to se pravi starega brez vnanjega ministra, si je privoščil. Sedaj še manjka le novih volitev in Srbija je za par mesecev popolnoma „nova“.

(Demonstracije v Belemgradu.) Policija v Belemgradu je zahtevala, da morajo nositi trgovski pomočniki službene knjižice. Pri izgredih, ki so jih vsled tega priredili trgovski pomočniki s pomočjo visokošolcev, so se spopadli izgredniki z orožništvom ter je bilo do 20 oseb težko ranjenih in ena oseba je že umrla.

V šoštanjski okraj!

Najlepši in najugodnejši kraj za letovišcarje je šoštanjki okraj, zlasti Šaleška dolina. V obeh trgih, Šoštanj in Velenje, dobi se mnogo stanovanj za posamezne osebe in cele družine. Tudi po vaseh, kakor: Družmirje, Šalek, Selo, Zavodne, Topolšica, Šmartno na Paki itd., so posamezna stanovanja na razpolago. Cene stanovanjem in hrani so jako niske. Zdravstveno stanje je izborno. Zrak je svež in čist. Gozdov za sprehode je na obilo in povsod blizu.

Tukaj poskusite, slavní letovišcarji, eno poletje ali vsaj nekaj tednov v bodočem poletju preživeti; ne bode vam zato žal, nasprotno bo gotovo vsak sklenil: „Tukaj sem prišel še drugo leto.“

Natančnejša pojasnila daje „Oleševsko društvo v Šoštanju“.

(153) 4-2

(165) 1

Miad

trgovski pomočnik

star 20 let, želi svojo službo premeniti.

Ponudbe naj se pošljejo pod: „5000“, poste restante, Sv. Križ pri Ljutomeru.

Išče se

delavna, skrbna in zdrava ženska, vajena vseh domačih opravil, za gosp. dinjo k novo začetemu malemu gospodarstvu brez domače živine k samcu na deželo.

Ponudbe s natančnimi podatki se naj pošiljajo na upravnitvo „Domovine“ v Celju.

(142) 3-3

Kdor želi kupiti več kot pol hektolitra prave, dobre in fine

slivovke in tropinovca

(naj se obrne na lastnika posestva Orehovec, Dragotina Fröhlich, pošta, Sv. Petar-Orehovec)

(85) 8-7

na Hrvatskem.

Ugodna prilika!

Trgovina mešanega blaga

nasproti farne cerkve tik glavne ceste in blizu železniške postaje ležeča — se odda — iz zdravstvenih ozirov posestnika takoj s celo zalogo blaga pod ugodnimi pogoji.

Potrebni kapital 12000—15000 K. Reflektantje naj blagovole poslati pismene ponudbe do 15. aprila t. l. pod šifro „Ugodna prilika“ na upravnitvo

(147) 2-2

„Domovine“ v Celju.

Dr. Anton Schwab v Celju

(151)

— pomnoži —

3-2

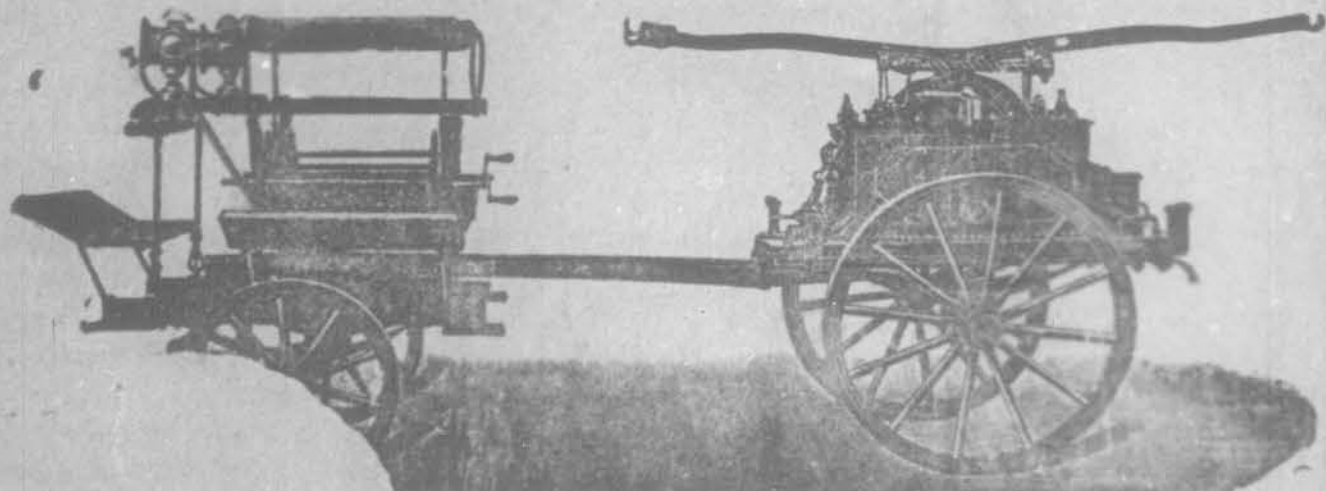
svoje ordinacijske ure in ordinuje:

zobozdravilstvo in zobotehnika * * * *

od 8.—12. ure dop. in od 2. do pol 6. ure pop.;

notranje in druge bolezni

od 8. ure dop. do 1. ure in od 3. do pol 6. ure pop.

(645) 50-43

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 78

1e 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena.

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — nabčba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijske orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in čepo. Plačila po dogovoru.

(Belgijski vojni minister) je te dni izjavil, da je dvoboj popolnoma iztrebljen iz belgijske armade in da je vojna uprava kar najstrožje nasprotna dvoboju. Kolika razlika med Belgijo in Avstrijo. Pri nas se celo prepoveduje častnikom, in to rezervnim, pristop k protidvobojni zvezi!

(Na Nizozemskem) je sedaj splošna stavka prometnih uslužbencev. Vojaki stražijo kolodvore. Promet je zelo skrčen. Železničarjem se pridružijo drugi delavci, in kmalu bo vse delavstvo stavkalo. Vlada dela priprave za proglašenje obsednega stanja v celi deželi.

(Na Francoskem) so izrekli zopet Dreyfusovo afero na dan. Stvar je sprožil zbornični podpredsednik Jaurès, in čifuti upajo, da bodo ob sedanjih razmerah častno rešili svojega ljubljence.

Književnost in umetnost.

(„Človek in pol.“) Roman, spisal Ivo Šorli. Ljubljana 1903. Založil L. Schwentner. Cena K 250, po pošti K 260. Po zunanosti jako lična knjiga (naslovni list v modernem zlogu je narisal J. Vavpotič) ugaja na prvi pogled. Ivo Šorli je znan slovenskemu občinstvu po svojih črticah in krajših novelicah. Sedaj imamo pred seboj obširnejše njegovo delo. V eni prihodnjih številkih priobčimo daljšo oceno njegovega pisateljskega delovanja. Novi roman priporočamo najtopleje.

(Tratnikova slika, „memento mori.“) G. Tratnik, doma iz Mozirja v Savinjski dolini, slikar v Monakovem, je izpostavil imenovano sliko pri Drag. Hribarju v Celju, kjer jo je videti v izložbi. — Slika mojstrsko predločuje svoj predmet, sicer pa prinesemo prihodnjič obširnejše poročilo o našem mladem umetniku in njegovih proizvodih.

Zgradba nove šole

v Stari vasi na Bizeljskem

se bode po stroškovnem znesku 27.700 K do 19. aprila t. l. do 8 ure popoldne pri podpisnem krajnem šolskem svetu vloženih ofert in ne po minuendo licitaciji oddala. Na pozneje vložene oferte se ne bo oziralo. Stavbeni načrt in pogoji so v občinski pisarni na razpolago.

Kraj. šol. svet bizeljski, 8. aprila 1903.

(167) 2-1

JOS. BALON, načelnik.

Zahvala banki „Slaviji“ v Pragi.

Ker nama je banka „Slavija“ v Pragi po g. Ivanu Likarju, glavnemu zastopniku banke „Slavije“ v Celju, za zgoraj poslopa odškodnino tako lepo in pošteno povrnila, da sva s tem prav zadovoljna, se banki „Slaviji“ in g. Likarju lepo zahvaliva in oba vsakemu priporočava, posebno, ker zavarovalnina ni bila plačana.

ANTON MASTNAK, MARIJA MASTNAK, p. d. Purgaršek, posestnika pri Sv. Uršuli v Dramljah pri Celju. (166) 1

V Tariškem gradu

(RUCKENSTEIN)

četrt ure od trga Sevnice, se vrši dne 15. t. m. prostovoljna dražba.

Prodajala se bodo zemljišča, hrastov in smerekov les, od 30 cm debelosti naprej, pod jako ugodnimi pogoji, kateri se bodo naznanili na dan dražbe. (163) 1

Ženitna ponudba.

Vdovec, veleposestnik na Spod. Štajarskem, z dvema šolo obiskajočima otrokoma, v najboljši moški dobi, katerega posestvo je najmanj 40000 K vredno, se želi z dekletom ali vdovo kmetskega stanu in nekaj tisoč premoženja čim prej poročiti.

Resne ponudbe naj se naznanijo pod znamko „Izgubljena sreča.“ F. S., Radna pri Sevnici. (164) 1

Pristnega in okusnega ljutomerčana

lastnega pridelka prodaja od 56 litrov naprej po
prilicno niski ceni

Ivan Kočev var v Središču

(126) kateri posoja tudi potrebne sode. 5-5

Lepo, zeleno, sladko seno in detelja naprodaj

(159) 3-1
na posestvu LIVADA pri Celju.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga.

Brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico,

svetilnice na acetienu, da se ulove letéči hrošči,

hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot

zbiralnike (trieure), mlaticilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specijali oto

po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-7

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 120.

Vse želodčne

bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi tipotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj nastarel, ne potreba dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRANZ RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat- ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, ake z nadaljno uporabo izgine ozeblina.

Rane se brzo celijo s rabo te masti.

Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite žele, vse vrste orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnične, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žilindra, najboljšo umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti

v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

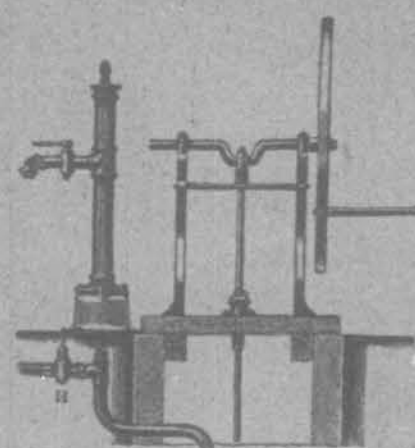
Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavnin in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor

železne ograje,

vrata, — — —

— — — štedilnike,

vodovode, — —

vodnjake i. t. d.

Vedno v zalogi

strelne

priprave

zoper točo.

♦♦ Vse po najnižjih cenah! ♦♦

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju. Pri dobrem pastirju.

Cesarja Jožefa trg Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR
glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavnin in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela.

— Čisti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

PETER KOSTIČ
v Celju, Glavni trg št. 2 (Štajarsko)

priporoča gg. trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, žepne nože, pipce, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke. Gumbe iz kovine in kosti, broše, mošnjice za denar, pasove, biče in bičala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in škatljice za šolarje, držala za peresa, knjižice, pisarni in kancelijski papir, barvani in svileni papir, papir v mapah in škatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, škatljice za peresa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smotke, krtače za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špago, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in jaegrove, spodnje hlače, ovrtnike, manšete, povoje, žepne robce, mašne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrcnah in špulah, sukanec za kvačkanje, šnirance, volnene in svilene trake, različne žnore, kapice, rokavice, solčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, križe, svetinje, sv. slike itd. itd.

Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoča blaga, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovca s specerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== v CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno štupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavnin in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljeno gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovca s specerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najljubše priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.